

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra GULDHORNENE, af 'Digte', 1803

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 25. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633873335936/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Men I see kun deres Lue,
Ikke det ærværdigt Høiel
Sætte dem som Pragt tilskue
For et mat nysgierrigt Øie.

Himlen sortner, Storme brage!
Visse Time du er kommen.
Hyad de gav de tog tilbage.
Evig bortsvandt Helligdommen.

VALRAVNEN.

De gule Silkescil, som Vinden fylder,
Hiemlede bugnende den lette Snække.
Mens Aftensolen ranke Mast forgylder
Frue Sigrid sidder paa det høie Dække.
Da bovner Havet brat med sorte Bylder,
Da pibler Vandet ind af dybe Sprække.
Den vilde *Valravn* høit i Masten synger,
Mens dybt han Skibet ned mod Grunden tynger.

Frue Sigrid skuer Ravnens i det Høie,
Da blegner hendes røde Rosenmund,
Da trænger Taaren frem i hendes Øie,
Thi Skibet truer med at gaae til Grund.
O Valravn! hvis mit Ønske du vil føie,
Da skal du faae af Guld vel femten Pund!
Tæm Stormen, bring mig paa den sikke Jord;
Leed Skibet varligt i sin stille Fiord.

Med Guld man ei belønner dierve Helte!
Af Guld, Frue Sigrid, har jeg meer end du.